

VASÁRNAPI ISKOLA

„AZ ÚT“ ÁLLANDÓ MELLÉKLETE
VASÁRNAPI ISKOLAI VEZETŐK RÉSZÉRE.

MEGJELENIK HAVONTA.

I. ÉVF. 3. SZÁM. ≈ EGYES SZÁM ÁRA 2 LEI. ≈ 1927. FEBRUÁR.

Az igaz és hamis szeretet.

Ján. 15: 13.

Nincsen vas. isk. vezető, aki ne szeretné a gyermeket. Még az is, aki csak a rideg kötelességnek próbál eleget tenni, mikor a gyermekekkel foglalkozik, azt vallja, hogy szereti őket, mert egy bizonyos szeretet nélkül nem is lehet beszélni velük. De az igazi szeretet mégis más, mint az, amellyel vasárnaponként belépünk hozzájuk és elébük állunk. Az igazi szeretet elve a Krisztus szavában van lefektetve: „nincsen nagyobb szeretet annál, ha valaki életét adja.“ Az igazi szeretet alapja az, hogy az életadó szeretet abban az értelemben, hogy a maga életét adja azért, akit szeret. A mi szeretetünk ebben az értelemben sohasem lehet igazi, mert mi természettől hajlandóbbak vagyunk megtartani, mint odaadni életünket. De nézhetünk Krisztusra, aki a maga életét adta értünk és kérhetjük, hogy tanítson meg naponta odaáldozni magunkat az Ő gyermekeiért. A másik vonása az igazi szeretetnek, hogy életet teremt abban, akire irányul. A mi szeretetünk úgy lehet ilyen életadó szeretet, ha a gyermeket az élet igazi forrásával, Krisztussal igyekezünk összekapcsolni, Belőle származik arra a lélekre nézve az élet, ha a mi munkánk abban a lélekben nem magunk iránti, hanem Krisztus iránti szeretetet akar ébreszteni. Minél közelebb jutott egy lélek Krisztushoz, annál nagyobb benne a szeretet és ez a harmadik vonás, amit látnunk kell, hogy a mi szeretetünk a gyermek iránt azon az alapon lesz nagyobb és mélyebb, ha a Krisztus irántunk való kegyelmét jobban és jobban megismerjük és vele megismertetjük.

Ez az igazi szeretet, minden más szeretet hamis, mulandó, erőtelen es romlására van a másíknak. A vas, iskolában az igazi szeretetnek kell uralkodnia.

Az adakozás a vasárnapi iskolában.

Nemrégén egyik v. isk. vezető azt a megjegyzést tette, hogy a v. iskolában nem akarja a gyermekeket pénzért zaklatni s hogy az igazi vas. iskolából a pénz kérdését teljesen

ki kell küszöbölni. Mivel tudjuk, hogy ez sok v. iskolában így van, szükségesnek látszik megvizsgálni, helyes-e ez az elv és kell-e szerepet adni a v. iskolában az adakozás gondolatának. Először is meg kell jegyezni, hogy itt csakis igazi v. iskolákról van szó, tehát a kényszeren alapuló, kényszerből végzett munkát tekinteten kívül kell hagyni. A ref. vas. iskolák kapcsolatáról szóló pontokban, a csatlakozás feltételei között benne van, hogy a csoport adományaiából egy bizonyos összeget a központi alap részére beküld. Ez magában foglalja azt a gondolatot, hogy a v. iskolában rendszeres adakozást kell bevezetni.

Az a v. iskola, mely idegenkedik attól a gondolattól, hogy az adakozást bevezesse, saját maga alatt vágja el a fát, mert rendszeresen szoktatja le a gyermekeket a szolgálat gyakorlásáról és megcáfolja azt, amit tanít, hogy mindenünket és egész életünket Krisztusnak kell áldoznunk és vele Neki szolgálnunk. Ez a v. isk. célja, hogy a gyermekeket Krisztus szolgálatába állítsa és ez a szolgálat megköveteli, hogy ne csak az időmet ne csak testi erőmet stb. állítsam az Ő szolgálatába, hanem a pénzemet is. Csak evvel a gondolattal nevelhetünk igazi hívőket Krisztusnak és nevelhetjük rá a következő nemzedéket arra, hogy egyháza és Krisztus iránt minden áldozatra legyen kész.

Hogyan csináljuk ezt a szolgálatra való nevelést a v. iskolában? Az áldozatkészségre való nevelés nem abban áll, hogy a gyermekeket rávesszük, hogy kérjenek otthon pénzt, hogy azt aztán a v. iskolába hozzák, ennek nagyon kevés nevelő értéke van, hanem abban, hogy rászoktatjuk a gyermekeket arra, hogy ha ők kaptak valahonnan sajátjuk gyanánt pénzt, abból adjanak, vagy adják v. isk. céljaira. Ez neveli önmegtagadásra a gyermekeket. Ezenkívül rá kell szoktatni őket, hogy ha egyiknek nincs valamije, ami a másíknak van, ossza meg azt a másíkkal. Alkalmakat keresünk, amikor a gyermekekkel valami munkát együtt végezhetünk, vállalunk valami ilyen munkát, mint egy v. isk. ünnepély előtt a templom kiséprése, vagy feldiszipítése, vagy utána annak rendbehozása. Szintén alkalmakat keresünk, mikor a gyermeket valami szolgálatra ösztönözhetjük, valaki iránt, aki erre rá van szorulva. Ilyenre falun is lehet alkalom, esetleg elvinni valamit egy-egy betegnek, vagy árvának, vagy segíteni idős embereknek stb. Ebben a vezető legyen találékony s keressen ilyenekre alkalmakat. Mindezekben a földolog annak megéreztetése, hogy ne másíknak akarjon a gyermek szolgálni, ne másíktól dicséretet nyerni általa, hanem úgy hajtsa végre ezeket, mint szolgálókat Krisztus számára.

Lehetnek ebben olyan nehézségek, melyek akadályoznak ezeknek elenyésztéséről még egy pár szót. Sok helyen az adakozásnak az az akadály, hogy a gyermekek nem igen kapnak pénzt hazulról, ha nem kérnek. Ilyen esetben sem szabad arra nevelni a gyermekeket, hogy otthonról kérjenek adomá-

nyokat. Nem az a baj, ha valaki nem képes adni, mert neki sincs semmije, a baj ott kezdődik, ha van neki és még sem akar adni. Az ilyen helyen is ébren kell tartani a gondolatot, hogy adakoznunk kell, ha a gyermekek nem is tudnak adakozni, azért a vezető tegye a perselybe minden alkalommal a maga adományát, viszont keressen más alkalmakat, hogy a gyermekeket áldozatra nevelje vele.

Egy másik nehézség az szokott lenni, hogy akárhogy figyelemztetem a gyermekeket, mégsem adakoznak, pedig tehetnék. Ebben az esetben nem jajgatni és panaszkodni kell, hogy milyen önző a nép stb., hanem először is tudni azt, hogy csak áldozhat, akinek a lelkében a Szentlélek már a maga munkáját megkezdte, tehát tovább is folytatni a szolgálatra való nevelést s emellett imádkozni a gyermekekért, hogy Isten vezesse rá őket, hogy megértsék az egyetlen Áldozatot, melyből minden más áldozat fakadhat: a Krisztus érettük lett áldozatát.

Az adakozást a v. iskolában úgy kell beállítani, hogy az az óra egyik része legyen. A legjobb eljárás, ha a történet elmondása után, mielőtt az aranymondást megtanítanánk, elénekeltetjük a 4. éneket, (Nem vagyunk mi magunkéi...) aztán kitésszük a perselyt s mindenki beleteszi az adományát, azután pedig egy rövid imádságot mondunk, kérve Istent, hogy áldja meg amit adtunk, fordítsa az ő országára és segítsen, hogy egész életünket az Ő szolgálatára szentelhessük. Mikor ennek vége van, folytatjuk tovább a leckét.

Igy az adakozás/igazán egyik hathatós eszköz lesz a gyermekek Istenhez vezetésében.

A munka.

Vas. iskolai jelentések. Első számunkhoz jelentőiveket mellékelünk azzal a kérelemmel, hogy azokat kitöltve azonnal küldje vissza minden v. issk. vezető. Ilyen jelentőiv eddig visszaérkezett a következő v. iskolákról: Székelyföldvár, Mezőpanit, Lupény, Braila, Agyagfalva, Déva, Bágyon, Kolozsvár, Gyulafehérvár, Egrespatak, Nagysajó, Szilágyosomlyó, Ördögkeresztur, Nagybaczon, Szörcse, Kraszna, Szászváros, Tacs, Marosvécs, Dés. Mivel nem valószínű, hogy csak ennyi v. iskola legyen az egyházkerületben, jelen számunkhoz *még egy jelentőivet* mellékelünk azok számára, akik még nem küldték be a választ, emellett AZ ÚT márciusi számához is mellékelünk egy jelentőivet. Azon vas. iskolákat, melyek jelentéseiket nem küldik be, kénytelenek leszünk a nyilvántartásból törölni, Egyuttal minden v. iskolai vezetőt *nagyon komolyan* kérünk, hogy ezt a lapot, melyet a v. iskola számára készítünk, minden vezető olvassa el, az itt közölt felkéréseknek és felhívásoknak tegyen eleget, mert csak így lehet a Krisztus ügyét a v. iskola által szolgálni.

Lapunk szétküldésében nagy nehézséget okoz, hogy nem tudjuk, melyik v. iskola, hány példányban és kik számára igényeli a lapot. Mindenütt annyi számra lehet igény, ahány csoportot a v. iskola fenntart. Kérjük, hogy minden v. iskolától *jelentsék be: kiknek a címére, hány példányban küldessék ez a lap.* A lap előállításáért és küldéséért a v. iskolának semmit sem kell fizetnie.

Vasárnapi iskolai ünnepélyek. A hidegebb idő elmúlásával ismét alkalom van arra, hogy a v. isk. ünnepélyek rendezése által a munka céljait a szülőkkel és a gyermekekkel megismertessük. Ezeket az ünnepélyeket legalkalmasabb a templomban rendezni, programjukban legyenek énekek és szavalatok a v. isk. növendékei részéről, de emellett mindig legyen egy-egy rövid előadás is, melyet a vezető, vagy más, e célra felkért egyén a v. iskola céljáról tartson a szülőknek. Ebben az előadásban fejtjük ki, hogy a munka célja a gyermekeket Krisztushoz vezetni s ez által a szülőknek szolgálatára lenni, hogy gyermekeik engedelmesek, nyájasok és munkások legyenek. Összeköthetjük ezt a gyermekek számára hasznos apró ajándékok adásával is, aminő egy-egy Újszövetség, vagy kép, vagy a gyermektraktátus egy-egy száma. Vigyáznunk kell arra, hogy az ünnepély programja csakis komoly vallásos és a hitet erősítő számokból álljon, tehát humoros versek vagy szindarabok itt határozottan mellőzendők. Szavalásra nagyon alkalmas egy-egy kevésbé ismert egyházi ének szövege is.

Nyugtázások. Központi alapra küldött: dévai v. isk. 100 lei, tordai v. isk. 300 lei, sepsibesenyői v. isk. 50 lei, nagybaczoni v. isk. 50 lei.

Külmisszióra: brassói v. isk. 200 lei. ploesti v. isk. 55 lei, marosvécsi v. isk. 100 lei.

A vas. iskolai vezetők figyelmébe. Mint első számunkban jeleztük, a központi alap hivatása, hogy a vezetőket a munkára alkalmas tanulmányozáshoz szükséges könyvekkel ellássa. Egyik nagyon fontos tanulmány, amire a vezetőnek szüksége van, a Biblia könyveinek ismerete. E célból ajánljuk **Musnai László**: *Az Újszövetség* c. könyvét, mely a Biblia ismeretére fontos adatokat tartalmaz. E könyvet a *nyilvántartott vasárnapi iskolák* 120 lei bolti ár helyett *50 leiért* kaphatják meg. Amelyik vas. isk. megszerezni óhajtja, ebbeli szándékát, az összeg beküldésével együtt, jelentse kiadóhivatalunknak. Az 50 lein felüli különbözetet a központi alap pénztára hordozza.

Lapunk első két száma elfogyott, így újabb jelentkezőknek csak a jelen számtól kezdve küldhetünk.

Szerkeszti:
Dr. Imre Lajos.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Cluj-Kolozsvár, Ref. Theologia.